

Sygn. akt III RC 68/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2019r.

Sąd Rejonowy w Mikołowie - Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Zając

Protokolant: Hanna Wojtuszek-Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2019 r. w Mikołowie

sprawy z powództwa T. K.

przeciwko M. K.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

1. ustanawia rozdzielność majątkową między małżonkami M. K. i T. K. wynikającą z zawarcia przez nich związku małżeńskiego w dniu 16 lipca 2011 roku w K. za numerem aktu małżeństwa 1261011/00/AM/ (...);
2. ustala, że rozdzielność majątkowa między małżonkami powstaje z dniem 28 stycznia 2019 roku;
3. w pozostałej części powództwo oddala;
4. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu części kosztów sądowych, w pozostałym zakresie oddalając wniosek o zwrot uiszczonych kosztów sądowych;
5. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Mikołowie) kwotę 6,40 zł (sześć złotych i czterdzieści groszy) tytułem zwrotu należnych kosztów postępowania;
6. koszty zastępstwa procesowego znosi wzajemnie pomiędzy stronami.

III RC 68/18

ZARZĄDZENIE

1. odnotować
2. kal. 21 dni lub z wpływem

M. dnia, 28 stycznia 2019 r.

.....

Sygn. akt III RC 68/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 marca 2018 r. powód T. K. domagał się ustanowienia z dniem 20 lipca 2016 r. rozdzielności majątkowej małżeńskiej z M. K. oraz zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania podał, że strony w dniu 16 lipca 2011 r. przed kierownikiem Urzędu Stanu cywilnego w K. zawarły związek małżeński, od tego dnia w małżeństwie stron panował ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej. Powód podał, iż od dnia 8 maja 2016 r. strony pozostają w faktycznej separacji, wówczas nastąpił zupełny rozpad pożycia małżeńskiego, a powód wyprowadził się ze wspólnego miejsca zamieszkania małżonków. Jednocześnie w dniu 4 sierpnia 2016 r. przed Sądem okręgowym w Katowicach, sygn. akt XVII RC 1463/16 wytoczone zostało powództwo o separację, które następnie z dniem 10 kwietnia 2017 r. zostało zmienione na sprawę o rozwód.

Powód podniósł, iż obecnie nie utrzymuje z pozwaną żadnych relacji, co uniemożliwia zgodne współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym stron. W uzasadnieniu wskazano, że powód T. K. na stałe pracuje za granicą, do Polski przyjeżdża na weekendy na czas uregulowanych z synem F. kontaktów. Pozwana nie przejawia żadnej chęci współpracy. Pomimo, iż zajmuje dom w Wyrach należący do powoda, nie ponosi kosztów jego utrzymania, które w konsekwencji w całości obciążają powoda. Powód zaakcentował, iż pozwana w uporczywy sposób utrudnia powodowi podejmowanie jakichkolwiek działań, w tym możliwość prowadzenia przezeń działalności gospodarczej w oparciu o majątek należący do przedsiębiorstwa powoda, w tym umowy leasingu samochodu marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...), dokonując w dniu 1 czerwca 2017 r. w Wyrach przywłaszczenia kluczyków samochodu oraz dokumentów, narażając powoda na rozwiązanie umowy leasingu, a nadto dokonując zaboru paszportu powoda uniemożliwiła mu prowadzenie działalności gospodarczej. Przed Sądem Rejonowym w Mikołowie, sygn. akt II K 632/17 toczy się przeciwko pozwanej postępowanie karne o przywłaszczenie mienia. Powód argumentował w uzasadnieniu pozwu, iż przed powstaniem separacji, między małżonkami dochodziło do licznych przypadków trwonienia środków majątkowych przez pozwaną. Z karty bankomatowej powoda były wypłacane znaczne kwoty pieniężne, które pozwana przeznaczała na zakup ubrań. Życie pozwanej kiedy mąż wyjeżdżał do pracy, skupiało się wyłącznie na robieniu zakupów, a wydatki były nieadekwatne do osiągniętych dochodów.

T. K. podniósł także, iż w dniach 12-14 września 2016 r. po interwencji policji, pozwana przebywała w Szpitalu (...) w R.. W późniejszym okresie pozwana korzystała z pomocy psychologicznej w (...) w M.. Stan psychiczny pozwanej zagraża możliwości sprawowania racjonalnego zarządu majątkiem wspólnym.

W ocenie powoda wszystkie te okoliczności przemawiają za tym, iż dalsze trwanie wspólności majątkowej małżeńskiej poważnie zagraża interesom majątkowym powoda, co uzasadnia wniesienie pozwu.

Zarządzeniem z dnia 27 lipca 2018 r. Sąd zarządził zwrot odpowiedzi na pozew pozwanej wobec złożenia jej po terminie.

W kolejnych pismach procesowych pozwana składała wnioski dowodowe nie odnosząc się do treści pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

T. K. i M. K. od dnia 16 lipca 2011 r. pozostają w związku małżeńskim i od tego czasu łączy ich ustrój wspólności ustawowej. Między stronami w trakcie postępowania toczyła się w Sądzie Okręgowym w Katowicach sprawa o separację, a następnie o rozwód, zakończona nieprawomocnie rozwiązaniem ich małżeństwa z winy obu stron. Małżonkowie nie zawierali majątkowych umów małżeńskich. W dacie wyrokowania strony czekały na wyznaczenie terminu rozpoznania apelacji od wyroku rozwodowego.

Ze związku małżeńskiego posiadają jedno małoletnie dziecko – F. K., ur. (...)

Strony przed zawarciem małżeństwa rozpoczęły budowę domu w Wyrach na działce należącej do powoda. Inwestycja została zakończona po zawarciu małżeństwa, za środki pochodzące z wynagrodzenia powoda, który decyzją stron samodzielnie utrzymywał rodzinę. Budowę domu nadzorowała pozwana, szukając firm remontowych, materiałów. Następnie małżonkowie wspólnie podejmowali decyzje dotyczące zakupów. Powód w dni wolne od pracy, przebywając w Polsce, wykonywał prace izolacyjne czy ocieplania domu. Pozwana przed zawarciem związku małżeńskiego kupiła mieszkanie, które było wynajmowane.

Powód od 2010 roku prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w zakresie usług spawalniczych. Na początku usługi świadczył na terenie Austrii i Niemiec, obecnie wyłącznie na terenie Niemiec. Ze względu na wysokie zarobki powoda, pozwana zrezygnowała z zatrudnienia w prywatnej firmie i zaczęła pomagać powodowi w prowadzeniu jego działalności, zajmując się dokumentacją księgową. Małżonkowie współpracowali zawodowo do maja 2016 roku.

Od początku trwania małżeństwa stron powód pracował za granicą, przyjeżdżając do domu na weekendy 2-3 razy w miesiącu. Małżonkowie posiadali jeden wspólny rachunek bankowy. Wynagrodzenie męża wpływało na jego rachunek firmowy, które następnie strony przelewały na rachunek wspólny. Dodatkowo powód posiadał rachunek walutowy. Do wszystkich kont bankowych pozwana miała dostęp. Finansami rodziny zarządzała pozwana, do maja 2016 roku dokonywała opłat za media, przelewy na bieżące wydatki, opłaty oraz wpłacając mężowi wskazane przez niego kwoty na rachunek walutowy. Na rachunek wspólny stron wpływał także od 2014 roku czynsz z tytułu najmu mieszkania za lokal stanowiący majątek osobisty pozwanej. Małżonkowie wspólnie bez ograniczeń korzystali z karty kredytowej, płacąc nią za wszystkie wydatki na bieżące potrzeby. W trakcie trwania małżeństwa powód zakupił motor w ramach umowy leasingu oraz trzy samochody, z czego dwa A. (...) i F. (...) także zostały wzięte w leasing. Pozwana do września 2017 r. korzystała z samochodu A. (...), a w 2018 r. pozwany zakupił pozwanej samochód marki P., który użytkowała do maja 2018 r.

Relacje między małżonkami uległy pogorszeniu, kiedy pozwana urodziła wspólnego syna F.. Pozwana oczekiwała od męża wsparcia, tymczasem powód pozostał w domu jedynie przez dwa tygodnie, po czym wyjechał do pracy i wracał na weekendy co 2-3 tygodnie. Po otrzymaniu pozwu o separację na przełomie sierpnia i września 2016 roku M. K. załamała się, zażyła znaczną ilość tabletek nasennych, w konsekwencji czego była hospitalizowana w szpitalu psychiatrycznym w S. przez 3-4 dni, następnie na skutek interwencji matki powoda, która obawiała się kolejnej próby samobójczej synowej, pozwana była hospitalizowana 2 dni w szpitalu psychiatrycznym w R.. Wobec żadnego z małżonków nie toczyło się postępowanie o ubezwłasnowolnienie. Stan zdrowia psychicznego pozwanej był związany sytuacyjnie i nie wpływał na decyzje finansowe małżonków. Nie był przyczyną konieczności dłuższej hospitalizacji niż kilka dni, czy podstawą do inicjowania postępowania o ubezwłasnowolnienie. Żaden z małżonków nie ogłaszał upadłości konsumenckiej. Małżonkowie nie zawierali umów majątkowych małżeńskich.

(dowód: dokumenty dołączone do pozwu, w szczególności odpis skrócony aktu małżeństwa, odpis pozwu o separację, wraz z opłatą, pisma procesowego w sprawie XVII RC 1463/16, w przedmiocie zmiany żądania pozwu i złożenia pozwu rozwodowego, postanowienie Prok. Rej w M., spis i opis rzeczy k. 10-19, wydruk wypisu (...) powoda k. 82-83, zeznania świadków G. K. k. 43 akt, D. C. k. 130 akt, J. G. k. 186-189, A. W. k. 189-190, J. K. k. 191-192 akt, A. K. k. 194 akt, zeznania pozwanej k. 221-225 akt, zeznania powoda k. 218-221 akt).

Wakacje w 2016 roku małżonkowie spędzili wspólnie na zagranicznym wyjeździe. Pomimo problemów strony podjęły próbę ratowania małżeństwa, czego konsekwencją było zawieszenie na zgodny wniosek stron postępowania o separację w okresie od października 2016 r. do marca 2017 r. W tym czasie strony wspólnie spędziły święta Bożego Narodzenia oraz sylwestra w T., wyjechały na ferie zimowe, a nadto podjęły terapię małżeńską. Odkonano kilka spotkań, niemniej z uwagi na rezygnację powoda nie była ona kontynuowana.

Podjęte działania naprawcze nie przyniosły rezultatu, a winę za powstały konflikt małżonkowie próbowali przerzucić na współmałżonka. Od stycznia 2017 r. powód zaprzestał nocowania we wspólnym domu stron, nocując po powrocie do Polski u rodziców lub brata. Podczas nieobecności małżonka w domu, strony wywoziły, bez wiedzy i zgody współmałżonka, różnego rodzaju ruchomości, takie jak między innymi skuter wodny, telewizor, dekodery, narzędzia, ubrania, rury ze stali. Powód bez zgody żony wykupił leasingowany samochód marki A. (...) a następnie go sprzedał w 2018 roku. Małżonkowie zaczęli wzajemnie zarzucać sobie kradzież, przywłaszczenia poszczególnych przedmiotów. Powód zainicjował przeciwko pozwanej postępowanie karne za przywłaszczenie mienia, tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k., art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. - pozwana została uniewinniona od popełnienia zarzucanych jej czynów; pozwana natomiast wszczyła przeciwko powodowi procedurę „niebieskiej karty”. Powód w asyście policji odebrał część rzeczy ze wspólnego domu stron.

Definitywnie małżonkowie zdecydowali, iż nie będą kontynuować wspólnego pożycia w maju 2017 r. domagając się rozwiązania małżeństwa przez rozwód. W 2018 r. powód nie informując żony, wypowiedział umowy na dostawę mediów, doprowadzając do zabrania licznika energetycznego. Pozwana zmuszona była podpisać nowe umowy. Od tego czasu rachunki płaci pozwana. Pomimo konfliktu między małżonkami, gdy powód nie mieszkał z żoną strony przeprowadziły instalację klimatyzacji w domu oraz montaż barierek.

Aktualnie separacja faktyczna małżonków oraz panujący pomiędzy nimi silny konflikt, który obie strony eskalują nagannym zachowaniem względem siebie, uniemożliwia małżonkom współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym.

(dowód: postanowienie Prokuratury Rejonowej w Mikołowie, z dnia 15/09/2017 r., z dnia 06/09/2017 r., spis i opis rzeczy, wezwanie w charakterze świadka dla T. K. w sprawie II K 232/17, postanowienie SO Katowice z dnia 18/10/2016 r., sygn. akt XVII RC 1463/16, k. 21, odpowiedź na akt oskarżenia w sprawie II K 632/17 złożonej do akt sprawy, k. 71-75 akt, kopia pism powoda z dnia 29/11/2017 roku, z dnia 02/01/2017 roku, k. 76-77, informacja dzielnicowego z dnia 12/09/2016 r. oraz z dnia 15/09/2016 r., zeznania świadków J. G., k.186-189, D. C., k.130-131, A. W., k.189-191, J. K., k. 191-193, A. K., k. 194-195, zrzut ekranu harmonogramu płatności za energię T. N. Era k. 141, elektroniczny wydruk historii rachunku polisy nr (...) w Firmie (...) k. 78-81 kopia wyroku SR Mikołów z dnia 12/09/2018 roku II K 632/17, wraz z uzasadnieniem k. 158-171, kopia postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie RSD 522/18 k. 174-175, umowa na odprowadzenie ścieków z dnia 11/09/2018 r., k. 177-179, odpis nieprawomocnego wyroku SO Katowice z dnia 14/08/2018 roku, sygn. akt XVII C 1894/17 wraz z uzasadnieniem, k. 209-216, zeznania T. K., k. 218-221, zeznania M. K., k. 221-225).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z powołanych wyżej dokumentów, których prawdziwości i autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała. Żadna ze stron nie skorzystała też z prawa wynikającego z treści art. 129 k.p.c., stąd sąd oparł się na odpisach dokumentów, których istnienie nie było przez strony procesu podważone. Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż Sąd oceniając zgromadzony materiał w myśl art. 233 § 1 k.p.c. ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, w tym wyjaśnień informacyjnych stron, oświadczeń, zarzutów przez nie zgłaszanych, jak i ich zachowania się w trakcie procesu (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 marca 1999 roku, I PKN 632/98).

Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania powoda w zakresie w jakim wskazywał on, iż strony w faktycznej separacji pozostawały już od maja 2016 r., w szczególności na okoliczność istnienia ważnych powodów do ustanowienia rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej z datą wsteczną. Wskazać należy, iż powód nie potrafił umieścić w czasie poszczególnych zdarzeń, które miałyby świadczyć o faktycznej separacji stron, jak również wykazywał się niepamięcią co do dat dokonywanych określonych transakcji oraz ich wartości.

Zeznania stron zostały przez Sąd uznane za wiarygodne w takim zakresie, w jakim pozostają one zgodne z zasadami logiki oraz doświadczenia zawodowego, a także – korelują z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie. Podkreślenia jednak wymaga, iż małżonkowie różnili się przede wszystkim oceną ich pożycia oraz wskazywanymi przyczynami rozpadu małżeństwa, które to okoliczności nie są zbyt istotne z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków na okoliczność sytuacji majątkowej małżonków, ich spotkaniach i wzajemnych zachowaniach w omawianym okresie oraz zdarzeniach mających miejsce po wniesieniu powództwa o separację, a następnie o rozwód, Sąd dał im wiarę w takim zakresie w jakim korespondowały one z pozostałym materiałem dowodowym. Zauważalne jest, iż świadkowie w sposób różny relacjonowali przyczyny rozpadu związku stron, z jednej strony wykazywali się niepamięcią co do dat poszczególnych zdarzeń, z drugiej zaś - ze szczegółami relacjonowali ich przebieg. Podkreślić wypada, iż świadkowie nie byli zgodni, co do relacji panujących między małżonkami, oraz kto wywoływał konflikty. Dostrzegalnym jest, że świadkowie opowiadali się mocno po tej stronie procesowej, z którą byli związani. Z tych względów Sąd z dużą ostrożnością podszedł do ich zeznań odnoszących się do kwestii relacji panujących między małżonkami oraz ich sytuacji majątkowej. Przesłuchani świadkowie nie mieli wiedzy do tego, kiedy strony miały dostęp do wspólnego rachunku. Przesłuchani świadkowie poza jednym incydentem związanym z trudnością w zapłacie kartą kredytową przez powoda, nie byli w stanie wskazać okoliczności związanych

z trwonieniem, nadmiernym wydawaniem środków pieniężnych małżonków. Nie wynikało to też z innych dowodów zgromadzonych w sprawie. Wobec czego okoliczność ta podnoszona przez powoda w treści pozwu nie została w ocenie Sądu wykazana i w tym zakresie Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda. Co do daty ostatecznego wyprowadzenia się powoda, poza świadkiem G. K., która wskazała, że mogło to mieć miejsce w 2017 roku, po powrocie powoda do żony, żeby ratować małżeństwo, pozostali świadkowie nie posiadali tej wiedzy. Wobec czego Sąd ustalając stan faktyczny sprawy oparł się na treści pism procesowych, zeznaniach świadka G. K., uzasadnieniu Sądu Okręgowego w Katowicach oraz zeznaniach pozwanej, która wskazywała, że w 2016 roku strony podejmowały wspólnie próby ratowania związku spędzając razem czas i wspólnie podejmując decyzje. Tym samym Sąd odmówił w tym zakresie zeznaniom powoda waloru wiarygodności. W szczególności, że jak wskazano wyżej powód zasłaniał się niepamięcią, nie potrafił umiejscowić zdarzeń w czasie.

Sąd oddalił wniosek dowodowy w postaci kopii dokumentów znajdujących się na k. 176 akt, z uwagi na ich nieczytelność. złożonych na rozprawie w dniu 19 czerwca 2018 roku oraz znajdujących się w aktach sprawy na k. 136-152, 155, albowiem dowód ten nie jest dowodem w sprawie, gdyż na jego podstawie nie można ustalić, kto faktycznie poniósł określone w nim wydatki.

Sąd oddalił ponadto wniosek o dopuszczenie dowodów wskazanych w punktach 10-11 i 17 zwróconej odpowiedzi na pozew, z uwagi na złożenie ich po określonym przez sąd terminie. Z tej samej przyczyny oddaleniu podlegał wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków: B. Z., S. J., G. M., B. G.. Pozwana była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wobec czego nie było obiektywnych przeszkód w terminowym złożeniu wniosków dowodowych w określonym przez Sąd terminie. Zakreślenie terminu wiązało się z koniecznością koncentracji materiału dowodowego i prowadzeniem postępowania zgodnie z wyrażoną w art. 6 k.p.c. zasadą szybkości, przeciwstawiając się przewlekaniu postępowania. Pełnomocnik pozwanej terminowo złożył pozostałe wnioski dowodowe, ograniczając je do wskazanych w piśmie procesowym z dnia 16 sierpnia 2018 roku (data prezentaty Sądu, k. 125 akt), które Sąd przeprowadził.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 31 § 1 krio z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. Ustrój ustawowej wspólności majątkowej ma na celu ochronę rodziny, zapewnienia małżonkom równych praw w dziedzinie stosunków majątkowych.

Z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej, która powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia – art. 52 kro. W judykaturze Sądu Najwyższego wielokrotnie wskazywano, że ważne powody to sytuacja pociągająca za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny oraz wynikająca z nieporozumień małżeńskich utrata zdolności do wykonywania zarządu majątkiem wspólnym. Zgodnie zaś z ugruntowanym orzecnictwem ważnym powodem do zniesienia przez Sąd wspólności majątkowej małżeńskiej jest separacja faktyczna małżonków, uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym. Obojętne przy tym jest, czy zachodzi zupełny i trwały rozkład pożycia małżeńskiego, gdyż to nie sfera o charakterze rodzinnoprawnym, lecz aspekt prawno – majątkowy nabiera istotnego znaczenia przy wykładni art. 52 kro (por. wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2000r. sygn. III CKN 585/98). Przesłanką zastosowania dyspozycji powyższego artykułu jest zatem trwałe zerwanie wszelkich stosunków majątkowych oraz brak możliwości podejmowania wspólnych decyzji gospodarczych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.01.2005r. sygn. III CK 112/04).

Jednocześnie wspólność ustawowa może być zniesiona z datą wcześniejszą, poczynając od chwili powstania ważnych powodów uzasadniających jej zniesienie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2000r., sygn. I CKN 293/00).

W ocenie Sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie, lecz brak jest podstaw do orzeczenia rozdzielności z datą wsteczną, tj. od dnia 20 lipca 2016 r. Żądanie to powód uzasadniał okolicznością, iż w od tej daty między stronami

istniała faktyczna separacja, co z kolei przekładało się na panujący między nimi konflikt, który uniemożliwiał wspólne zarządzanie majątkiem wspólnym. Powód poddawał pod wątpliwość także stan psychiczny pozwanej, który w jego ocenie również mógł negatywnie oddziaływać na racjonalność podejmowanych przez pozwaną decyzji co do wspólnego majątku.

Zauważyć jednak należy, że okoliczność, iż powód złożył pozew o separację nie przesądza jeszcze tego, że w tym czasie strony nie były zdolne do wykonywania wspólnie zarządu majątkiem wspólnym, czy też tego, że zerwały wszelkie stosunki majątkowe je łączące, co mogłoby być podstawą orzeczenia rozdzielnosci na podstawie art. 52 kro. W toku przeprowadzonego postępowania ustalono, iż sytuacja taka wówczas nie nastąpiła. Po wniesieniu pozwu o separację małżonkowie podjęli próbę ratowania małżeństwa, zawieszając postępowanie o separację do marca 2017 r. Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż małżonkowie widzieli szansę na pojednanie, czego oboje nie kwestionowali. Poddawany pod wątpliwość stan psychiczny pozwanej, również nie daje podstaw do ustanowienia rozdzielnosci majątkowej z datą wcześniejszą. Pozwana przyznała, iż była hospitalizowana w szpitalu psychiatrycznym, niemniej było to związane sytuacyjnie z ujawnieniem pozwu o separację i problemami z funkcjonowaniem związku po narodzinach syna, brakiem wsparcia męża na który skarżyła się pozwana. Po narodzinach syna nie miała wsparcia męża, który wracając do pracy pozostawił żonę samą ze wszystkimi problemami. W ocenie Sądu sytuacja ta nie wpłynęła jednak na racjonalność decyzji podejmowanych przez M. K.. Przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, iż powyższe zdarzenie, nie miało wpływu na jej stan emocjonalno-psychiczny. Pozwana zajmowała się domem, na bieżąco zgłaszała powodowi konieczność przeprowadzenia napraw czy montażu klimatyzacji w domu, nadzorowała jego wykończenie, szukała firm remontowych, zdając następnie relacje z efektów mężowi, by następnie wspólnie podjąć decyzję co do dalszych prac. Powód nie zgłaszał wówczas zastrzeżeń co do dokonanych wyborów, wręcz przeciwnie mając zaufanie do żony przelewał potrzebne środki pieniężne, również na klimatyzację, w czasie w którym już z żoną nie mieszkał. Zatem strony funkcjonowały w ramach podziału obowiązków również w kwestii sprawowania pieczy nad poszczególnymi składnikami majątku. Współdziałały i akceptowały swoje indywidualne decyzje. Obecnie tymczasem skonfliktowały się, odseparowały swoje gospodarstwa, utraciły zaufanie do siebie.

Aktualnie strony osiągnęły stan wyodrębnienia swoich gospodarstw i przedsiębiorstw uzasadniający orzeczenie rozdzielnosci majątkowej. Każda ze stron, w ocenie Sądu, uprawniona jest i jednocześnie zobowiązana samodzielnie podejmować decyzje finansowe w swoich sprawach, a także ponosić tego konsekwencje. Jednocześnie biorąc pod uwagę, iż obecny stan relacji między stronami, rysujący się pomiędzy nimi rozłam i intensyfikujący się konflikt, uniemożliwia stronom współdziałanie w kwestiach finansowych, zasadnym jest ustanowienie pomiędzy stronami rozdzielnosci majątkowej. Sąd nie dostrzegł podstaw do ustanowienia rozdzielnosci majątkowej z datą wcześniejszą niż moment wydania wyroku, w związku z czym powództwo w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu.

Sąd obciążył pozwaną połową kosztów sądowych uznając, iż skoro powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie, w myśl art. 102 k.p.c. pozwana winna ponieść połowę opłaty od pozwu.

Jednocześnie na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie koszty zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III RC 68/18

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron;
2. kal. 21 dni lub z wpływem.

M., 11 lutego 2019r. Sędzia: